

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxxxx**

zastoupené: JUDr. Jaroslava Kučová, advokátka, se sídlem náměstí Práce 2512, Zlín

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 15.2.2018, č.j. MSP-53/2017-ORA-ROZ/3,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, jímž byl zamítnut rozklad a potvrzeno prvostupňové správní rozhodnutí ministerstva spravedlnosti ze dne 17. 10. 2017, č.j. MSP-66/2017-OINS-SRIS/11. Ve správním řízení bylo pravomocně rozhodnuto tak, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši xxxx Kč za správní delikt podle § 36b odst. 1 písm. d) věty druhé zák. č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen jako „ZIS“), a to za skutek, že v rozporu s ust. § 19 odst. 2 ZIS neuvedla jako svou provozovnu místo, ve kterém skutečně vykonává činnost ve

vymezených úředních hodinách, a dále na náhradě nákladů správního řízení 1000 Kč podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu.

2. Žalobkyně napadla rozhodnutí v celém rozsahu, má za to, že je nepřezkoumatelné, vykazuje vážné procesní nedostatky, a navrhovala jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnila tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu vázán. Namítla, že v řízení došlo k porušení práva na spravedlivý proces, když správní orgán nenařídil ústní jednání k vyslechnutí žalobkyní navržených svědků – xxxxx. Protokol o provedené kontrole obsahuje zjištění uvedené manželi xxxx, rodiči žalobkyně, jejichž sdělení mělo být ovlivněno vysokým věkem a neznalostí problematiky a kterým se kontrolující neprokázali služebním průkazem. Fotodokumentace není použitelná jako důkaz, neboť z ní není zřejmé, kdy byly fotografie pořízeny, je na nich datum nekorespondující s datem kontroly.

3. Žalobkyně dále namítala, že ke dni kontroly měla být provozovna insolvenčního správce na adrese xxxx, zrušena, přičemž oznámení o zrušení provozovny žalobkyně oznámila a předala k poštovní přepravě dne 8. 3. 2017, tedy den před zahájením kontroly. Žalobkyně má za to, že v době, kdy došlo ke kontrole – a sice dne 9. 3. 2017 - tak již byla provozovna zrušena, neboť v žádosti uvedla jako datum zrušení provozovny 7. 3. 2017. Z tohoto důvodu se žalobkyně domnívá, že se nemohla dopustit porušení ust. § 5a odst. 8 ZIS ve spojení s ust. § 4 vyhlášky č. 355/2013 Sb., neboť zápis změny provozovny má charakter deklaratorní, nikoli konstitutivní.

4. Žalobkyně dále uvádí, že skutek, za který je sankcionována, není společensky škodlivý, a to i s ohledem na okolnost, že účastníci řízení osobní návštěvy nevykonávají s výjimkou občasné korespondence. Ojedinelá absence insolvenčního správce či osoby pověřené tak nemohla poškodit nebo ohrozit jejich společný zájem.

5. Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout. V této věci bylo nade vší pochybnost prokázáno, že žalobkyně porušila ust. § 36b odst. 1 písm. d) bod 2 ZIS, žádným z navrhovaných důkazů nemohla být tato skutečnost zpochybněna. Lhůta zápisu či výmazu provozovny má konstitutivní povahu a povinnost zajišťovat činnost v provozovně je dána až do jejího vymazání. Pokud jde o žalobkyní tvrzený nedostatek společenské škodlivosti, odkázal na napadené rozhodnutí.

6. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska žalobních bodů uplatněných v podané žalobě, jejichž rozsahem je vázán, při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

7. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že dne 9. 3. 2017 došlo ke kontrole provozovny žalobkyně za účelem zjištění, zda je zapsaná provozovna místem, kde skutečně vykonává činnost ve vymezených úředních hodinách, zda plní povinnosti ve vztahu k provozovně dle § 5a odst. 4, 7, 8 a § 19 odst. 2 ZIS, o čemž byl pořízen protokol, v němž

je dále uvedeno, že na budově rodinného domu byla umístěna informační tabule kontrolované osoby. xxxx během kontroly prohlásil, že je otcem kontrolované osoby, jiná osoba, která by byla pověřenou osobou, jejímž prostřednictvím by žalobkyně splnila povinnost zajišťovat skutečný výkon činnosti v provozovně, nebyla v provozovně přítomna. xxxxx, matka žalobkyně, sdělila, že občas měla zprostředkovávat kontakt dlužníka s žalobkyní, činnost pověřené osoby však nevykonávala.

8. Dále je součástí spisu žádost žalobkyně o provedení zápisu zrušení provozovny ze dne 7. 3. 2017, již bylo oznámeno zrušení provozovny na xxxx ke dni 7. 3. 2017, kopie obálek je opatřena razítkem poskytovatele poštovních služeb ze dne 8. 3. 2017 a ze dne 10. 3. 2017. V insolvenčním rejstříku (evidence údajů o insolvenčních správci) bylo uvedeno, že u žalobkyně ke dni 7. 4. 2017 byly evidovány údaje vztahující se k provozovně xxxxx platností od 2. 4. 2015 (na základě žádosti ze dne 1. 3. 2015 doručené ministerstvu spravedlnosti dne 10. 3. 2015) do 15. 3. 2017.

9. Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 10. 2017, č.j. MSP-66/2017-OINS-SRIS/11 (prvostupňové správní rozhodnutí) byla žalobkyni za správní delikt podle § 36a odst.1 písm. d) bod 2 ZIS, kterého se dopustila tak, že dne 9. 3. 2017 v úředních hodinách nezajišťovala skutečný výkon činnosti v provozovně insolvenčního správce, v rozporu s § 19 odst. 2 ZIS, neuvedla jako svou provozovnu místo, ve kterém skutečně vykonává činnost ve vymezených úředních hodinách, uložena pokuta ve výši xxxx Kč a na náhradu nákladů správního řízení uloženo zaplatit xxxx Kč. V odůvodnění je mj. uvedeno, že správní orgán vyšel ze zjištění od třetích osob žijících na uvedené adrese - rodičů žalobkyně, kteří sdělili, že nejsou pověřenými osobami; jiná osoba, jejímž prostřednictvím by žalobkyně zajišťovala skutečný výkon činnosti, přítomna nebyla. K námitkám žalobkyně ohledně skutečnosti, že došlo ke zrušení provozovny, je v odůvodnění uvedeno, že pro závěr o existenci provozovny a na ni navazujících povinností je rozhodující stav seznamu, jaký je zveřejněn k času kontroly a z toho stavu také kontrolní orgán vycházel při provádění kontroly. Okolnost, že žádost o zrušení provozovny byla k přepravě předána poštovnímu doručovateli dne 8. 3. 2017, je irelevantní. Na místě kontroly přítomné osoby - manželé S., shodně uvedli, že žádná osoba pověřená k výkonu činnosti není přítomna. Informace o nemoci paní xxxx nemá vliv na skutečnost, že v úředních hodinách předmětné provozovny nebyl zajištěn skutečný výkon činnosti insolvenčního správce. Pokud účastník nezajistil v úředních hodinách skutečný výkon činnosti na provozovně, je nutné učinit závěr, že konal v rozporu s ust. § 19 odst. 2 ZIS, když neuvedl místo, ve kterém skutečně vykonává činnost, čímž spáchal správní delikt dle § 36b odst. 1 písm. d) bod 2 ZIS. Správní orgán nenařídil ústní jednání, jelikož skutkový stav byl dostatečně prokázán. Pokud jde o výši sankce, pak správní orgán vycházel z minimálního garantovaného příjmu účastníka ve výši 98 250 Kč za měsíc, přičemž v sankci zohlednil, že se jedná o delikt, který je oproti jiným deliktům hodnocen vyšší sazbou, ve prospěch účastníka zohlednil skutečnost, že účastník částečně činnost správce vykonával, byl bezúhonný a že bezprostředně žádal o zrušení předmětné provozovny.

10. V odůvodnění napadeného správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že správní orgán prvního stupně provedl veškerá potřebná zjištění ohledně existence rozhodných skutkových okolností a skutek správně právně posoudil. K žalobkyní navrženým svědeckým výpovědím je uvedeno, že jsou nadbytečné, proto nebyly provedeny. Zjištěný skutkový stav byl založen na objektivní skutečnosti, že v provozovně nebyla dne 9. 3. 2017 přítomna osoba zajišťující skutečný výkon insolvenčního správce, ani osoba jím pověřená. Postup správního orgánu prvního stupně tak byl v souladu se zásadou hospodárnosti a rychlosti, přičemž ústní jednání nebylo ke splnění účelu řízení nezbytné. Žalovaný dále uvedl, že rodiče žalobce nebyli kontrolovanou ani povinnou osobou v předmětném řízení, a proto nejsou naplněny předpoklady pro vznik povinnosti jim předložit pověření ke kontrole. Kontrola dne 9. 3. 2017 tak byla provedena v souladu s příslušnými ustanoveními. Důvodnou neshledal ani námitku týkající se fotodokumentace s chybným datem, neboť tato je pouze přílohou protokolu, nejedná se o podklad, jenž by měl k řízení o správním deliktu vliv. Žalovaný poukázal na ust. § 19 odst. 2 ZIS, dle něhož na základě písemné žádosti insolvenčního správce se do seznamu zapíše adresa provozovny insolvenčního správce a úřední hodiny, ve kterých bude činnost vykonávat, a zároveň na ust. § 36 odst. 2 písm. b) ZIS, na jehož základě ministerstvo zjišťuje, zda údaje poskytnuté insolvenčním správcem odpovídají skutečnosti, mj. zda provozovna zapsaná v seznamu je místem, ve kterém se skutečně ve vymezených úředních hodinách vykonává činnost. Rozhodující je tedy stav seznamu zveřejněný v čase kontroly, neboť z něj pak vychází kontrolující osoby při kontrole. Jednání žalobkyně naplnilo formální znaky správního deliktu dle § 36b odst. 1 písm. d) bod 2. ZIS, a tím byl porušen zájem chráněný § 19 odst. 2 ZIS ve spojení s § 36b odst. 1. písm. d) ZIS, tedy snaha o to, aby insolvenční správci byli dosažitelní v místě obvodu soudu, kde byli ustanoveni, přičemž zřízení provozovny insolvenčního správce je fakultativní a přináší růst počtu insolvenčních řízení, v nichž je insolvenční správce ustanovován, a tím zvyšování zisků. S tím však souvisí i vznik případných nároků týkajících se řádného výkonu jeho činnosti, zejm. zajišťování skutečného výkonu činnosti jeho provozoven. Žalovaný v rozhodnutí odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 104/2008-48 s tím, že pokud se k jednání, jenž naplňuje formální znaky skutkové podstaty správního deliktu, přidruží další specifické okolnosti, které vylučují, aby jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění společenské škodlivosti činu. Za takovou významnou skutečnost však nelze považovat fakt, že účastníci insolvenčního řízení provozovnu nevyužívají či že žalobce byl do 7. 3. 2017 vždy k zastižení.

11. Při hodnocení důvodnosti podané žaloby soud vyšel z těchto ustanovení.

12. Podle ust. § 5a odst. 4 ZIS ve znění účinném v rozhodné době: „*provozovnou insolvenčního správce je místo, ve kterém ve vymezených dnech a hodinách (dále jen „úředních hodinách“)* insolvenční správce skutečně vykonává činnost“. Dle odst. 8 téhož ustanovení: „*ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti o úředních hodinách provozovny, o označování sídla a provozovny a o činnostech, které je insolvenční správce povinen zajišťovat v provozovně*“.

13. Podle ust. § 19 odst. 2 ZIS: „na základě písemné žádosti insolvenčního správce se do seznamu zapíše adresa provozovny insolvenčního správce a úřední hodiny, ve kterých bude činnost vykonávat. Ve své žádosti insolvenční správce uvede datum zahájení výkonu činnosti v provozovně. K žádosti musí být připojen doklad prokazující právní důvod pro užívání místa, v němž má insolvenční správce provozovnu; k doložení právního důvodu pro užívání místa postačí písemné prohlášení vlastníka nemovitosti, ve které jsou prostory umístěny, že s umístěním souhlasí.“.

14. Podle ust. § 36 odst. 2 písm. b) ZIS: „Ministerstvo zjišťuje, zda údaje poskytnuté insolvenčním správcem (...), a zda provozovna zapsaná v seznamu je místem, ve kterém skutečně ve vymezených úředních hodinách vykonává činnost.“.

15. Podle ust. § 36b odst. 1 písm. d) bod 2 ZIS: „insolvenční správce se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 19 odst. 2 neuvede jako svou provozovnu místo, ve kterém skutečně vykonává činnost ve vymezených úředních hodinách.“.

16. K žalobní námitce, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné a vykazuje vážné procesní vady, soud uvádí, že tato námitka je natolik obecná a nekonkretizovaná, že se k ní není možné vyjádřit. Ve správním soudnictví je to žalobce, který je povinen vymezit konkrétní přezkum napadeného správního rozhodnutí žalobními body, které musejí obsahovat skutkové a právní důvody nesouhlasu s rozhodnutím (srov. ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.). Pokud žalobce vymezí žalobní bod pouze obecně, bez vztahu k rozhodnutí, či bez konkrétního zdůvodnění svého nesouhlasu s postupem správního úřadu či vydaného správního rozhodnutí, soud se takovým obecným nesouhlasem nemůže zabývat, že by jej hodnotil z jiných důvodů, než těch, které uvedl žalobce. V tomto případě je tento žalobní bod natolik obecný a bez vztahu k napadenému rozhodnutí, že jej soud nijak konkrétně zhodnotit nemůže.

17. Konkrétněji žalobkyně uvádí, že nesouhlasí s tím, že nebyl proveden výslech jí navržených svědků. Soud se v hodnocení důvodnosti tohoto výsledku ztotožňuje s žalovaným, že takový výslech pro samotné skutkové zjištění naplnění skutkové podstaty správního deliktu nemá žádný význam, a byl by tak nadbytečný. Pro naplnění skutkové podstaty deliktu je podstatné zjištění, zda se v označené provozovně nachází pověřená osoba, a zda je provozovna místem, kde se vykonává v úředních hodinách její skutečná činnost, neboť takovou povinnost insolvenční správce má podle § 5a odst. 4 ZIS. Toto zjištění žalobkyně nespороvala, neuváděla, v čem by výslech svědků měl zjištění učiněné na místě samém zpochybnit. Její námitky spočívaly toliko v návrhu na provedení výslechu dalších svědků, k jejichž výslechu správní orgán pro nadbytečnost (pro skutkové závěry by nepřineslo ničeho nového) nepřistoupil. S tímto postupem se zdejší soud ztotožňuje. Stáří rodičů či možná nemoc uvedených osob nemůže změnit zjištěný stav, že provozovna skutečně neplnila v daném místě a čase svoji činnost. Nepodstatné pak v tomto směru je

zpochybnění data uvedené na fotodokumentaci, neboť ta je pouze podpůrným podkladem, bez něhož by bylo nutné dospět k témuž závěru.

18. Ohledně žalobního bodu týkajícího se charakteru zápisu provozovny soud uvádí následující. Žalobkyně měla svoji provozovnu zapsanu od 2. 4. 2015 na základě žádosti ze dne 1. 3. 2015 doručené ministerstvu spravedlnosti dne 10. 3. 2015. Po dobu, kdy má žalobkyně zapsán v seznamu údaj o provozovně, je povinna dodržovat povinnosti, které jí z této skutečnosti plynou. Není tak podstatné, kdy vyhotovila svou žádost či kdy tato žádost byla doručena žalovanému (nebo předána poštovní přepravě), ale zda v době kontroly byla v seznamu provozovna uvedena. Z obsahu správního spisu i napadeného rozhodnutí plyne, že tomu tak bylo. Polemika o tom, zda je zápis provozovny či jejího zrušení deklaratorního či konstitutivního charakteru pak soud považuje za obecný bez vztahu ke znění zákonného ustanovení – pokud práva a povinnosti žalobkyni vznikají zápisem provozovny do seznamu, který vede ministerstvo, pak po celou dobu zápisu skutečnosti do seznamu se na žalobkyni povinnosti z toho vyplývající vztahují. Soud tak nedospěl k závěru, že by tento výklad byl svévolný či v rozporu se zákonem, jak poměrně velmi nekonkrétně uvádí žalobkyně. Pokud žalobkyně uvádí, že v případě, kdy by zápis do veřejného rejstříku měl být konstitutivní, pak to musí stanovit zákon, což v daném případě ZIS nestanoví, pak podle názoru soudu nic takového z právní normy nevyplývá. Pokud žalobkyně dále uvádí své argumenty týkající se praktické stránky věci, pak podle názoru soudu s rozhodnutím nijak nesouvisí. Jak již soud uvedl, pokud byla provozovna v seznamu vedena, plynou z této skutečnosti žalobkyni povinnosti přímo ze zákona. Pokud pak žalobkyně uvádí polemiku ohledně hmotněprávní či procesněprávní lhůty pro žádost o zrušení provozovny, pak rovněž tato skutečnost je s ohledem na shora uvedený právní názor bez jakéhokoliv významu pro posouzení naplnění skutkové podstaty správního deliktu.

19. Pokud jde o žalobní bod týkající se otázky společenské škodlivosti, pak soud uvádí, že se touto otázkou žalovaný výslovně v odůvodnění věnoval (srov. bod 61 až 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Není tak důvodný odkaz žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu, který se absencí hodnocení takového znaku zabýval. Skutečnosti, které žalobkyně v žalobě uvádí (ojedinělá absence v provozovně, faktické ukončení činnosti v provozovně) pak nejsou skutečnosti, které by materiální stránku deliktu vymezovaly, ale okolnosti, které žalovaný zjevně hodnotil v případě výše uložené sankce jako polehčující okolnosti. K okolnostem, které hodnotil jako naplnění materiální stránky deliktu, se žalovaný výslovně vyjádřil, soud na ně odkazuje, přičemž žalobkyně v žalobě neuvedla nic, co by tyto závěry mělo zpochybňovat.

20. V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

21. Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

22. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. května 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu